

essent. Hercynij uero populi sunt, uetus pelagorum colonia. in caesyluauri studiose fonsis capti interficiuntur. hoc se laborant adolescenter, atq; hoc uenatus genere exercentur, et qui plurimos ex ijs interficiunt, relatis in publicum cornibus quae sint testimonio, magnam laudem adipiscuntur. Mansuetere ne parvuli quidem possunt, amplitudo cornuum, et figura et species multum a nostrorum bouum cornibus differunt. Haec studiose exquisita ab labris argento circuncidunt, atq; in amplissimis epulis pro poculis utuntur. Vros primus Romae Caius princeps in arena ostendit. BISON. Animal est e bouum syluestrium genere. cervi figura, media fronte inter aures unum cornu habens: excelsius, magisque directum ijs, quae nota sunt cornibus, ab eius summo sicut palmae rami late diffunduntur, eadem est foeminae, marisque natura. utriq; sunt iuba eadem utriq; forma. magnitudoq; cornuum. Hi quoque in hercynia sylua Germaniae reperiuntur, quae admodum alce mulis comparanda, nisi quod adeo propensum habet superius labrum, ut nisi recedens in posteriora uestigia pasci nequeat. itaque retro greditur in pascedo, ne in priora tendens inuoluatur, alias uelocitatis miranda. Crura sine nodis, articulisq; habet, neque quietis causa procumbit, neque si quo afflicta casu conciderit, erigere sese, aut subleuare potest, arbores pro cubicalis habet ad eas sese applicat, atq; ita paululum modo acclinate quietem capit. Venatores cum e uestigijs, quod se receperit inspicere, omnes eo loco, aut a radicibus subruunt, aut incidunt arbores, tantum ut summa species earum stantium relinquatur. Huc cum se cōsuetudine acclinauerit, infirmas arbores ponderē affligit, atq; uana ipsa concidit. Cui simile feram machlin nomine, stantidania insula gignit e regione Germaniae posita. IN VNC ET LENTAS CORRIPE TVRBA MORAS. Solebant spectatores aliquando uoce uel plausu feram excitare, ut suae salutem quaerere, qd in hoc leone perniciosum fuit. nam fugiendo currit in tela. Est autem modus loquedi, cum uel corripere uel deridere, uel monere aliquē uolumus. Vt in nunc, et rebus nimis confide secūdis. In nunc, et in fortuna stem pone. In nunc et dormientē exita. In imperatū est huius uerbi eo, quod significat uado. proficiscor. Terētius. eom uillā. Eo etiam ablatiuus casus huius pronomnis is ea id. Et aliquando pro tanto. ut eo maior. eo minor. eo magis. eo minus. interdum aduerbialiter accipitur, significatq; ad eum locum. Cicero. Redactae res erant, ut nulla amplius spes superesset. interposita uero aspiratione eho modo interiecto est admiratio. Terētius. Eho an tute intellexisti? modo uocantis. eho dum ad me. ali quando intentionem audientis exposcit. idem. Eho dic mihi si omnes hunc comectum in nuptias inimica uellent. Quidā ab eo meo uerbum deductum existimant, quasi magis eo. Meare enim est ultro, atroq; ire. item exire, manare, hoc est fluere. a quo meatus dicuntur, quos graeci poros uocant. Plyn. Succus maluae decoctae poros, hoc est meatus suauis facit. A meo sit remeo, quod est reuertor, resuo. et commeo, quod est animo redeundi abeo. Hinc commeatu dicitur facultas discedendi ad tempus a militia alio uel ministerio data, siue ab imperatore militi, siue a praeposito inferiori, reuersionis die praescripto. Lilius, magna pars sine commeatibus dilabebatur. significat etiam commeatu cibaria ad ciuitates, aut etiam priuatorum alimoniam necessaria. Cicero. iam commeatu et priuato et publico prohibebamur. Sunt et alia multa ab eo deducta uocabula, de quibus inferius dicemus. TVRBA. O multitudo spectantium. MORAS. Expectationes. Morari enim a quo mora deducitur cuius diminutiuum est morula, aliquando expectare significat, quemadmodum compositum eius demoror.

Vir. Et tua progenies mortalia demoror arma. Aliquando de tenere, et in mora tenere. Quint. Quid me pater detines? qd moraris abeuntem? in qua significatione remoror etiam ab eo compositum frequentissime usurpatur. Apul. Sic me abire oppido uolentem suauem remoratur illecebra. A quo remores sues in auspicio appellatae, quae acturum aliqd remorari compellunt. et remeligo, quae remoratur. Plau. Quid illac nunc tam diu nitus remorantur remelignes. et remora, retardatio. Lucil. Quae nam uox ex te resonans meo gradu remoram faciet? Remoram etiam ueteres dixerunt piscem admodum paruum asuetum petris a remorandis nauibus quemadmodum superius diximus. Aliquando etiam morari tardare est, unde et mora pro tarditate accipitur. Plau. Cui mora semper obfuit, diligentia profuit. A moror alia quoque composita sunt immoror eiusdem cum suo simplicis significationis, et commoror, simul moror in eadem fere significatione. Maneo uerbum usurpatur. aliquando enim significat expecto. Ter. Mane omnia prius experiri consilio, quam armis sapientem deat. idem. Quem hic manes? interdum immineo. debeor futurus sum. Virg. Te quoque magna manent regnis penetralia nostris, hoc est imminet. debentur. futura sunt. idem. Te Turne ne sis. te triste manebit supplicium, hoc est futurum erit. Cicero. Cuius te fatum, sicut Curionem manet, hoc est futurum est tibi, sicut Curioni. Proprie tamen manere est loco insistere. Vir. Manet imperterritus iste hostem magnanimum operies. Et aliquando accipitur pro fixum eadem. Manet alta mente repositum iudicium Paridis. A maneo quoque pro immune accipitur minor uerbum deducitur, quod quae imminet quodammodo minari uidentur. item composita sunt permaneo. et remaneo notae significationis. Emineo, quod est supersto, quasi extra alios, hoc est praeter alios maneo. A quo eminentia, et aduerbiū eminenter, hoc est alte. Quidam etiam maneo usurparunt pro eo quod est extra maneo. Vnde emanfor (teste Modestino) dicitur, qui diu uagatus ad castra regreditur. Sicut desertor, qui per longum tempus uagatus reducitur. Praemineo praesum. antesto, quasi ante alios emineo. A quo praeminentia, promineo. porrigor. A quo prominentia, et prominenter. imineo, in isto. Ouid. imminet exito uir coniugis, illa mariti. ite a maneo fit eminus aduerbiū, quod significat de longe, quasi ab extra manente. et cominus, quod significat de prope, quasi a commanente, hoc est simul manente. item manito frequentatiuū, quo ueteres usi sunt pro saepe maneo. item mansio, quod significat iter unius diei. Plyn. Gebanitarū caput Thomna est. Abest a Gaza nostri litoris iudeae oppido M DXXXVII millia passuum, quod diuiditur in mansiones camelorum saxa octo duas. Hinc percipi potest iter Cameli unius diei esse circiter quadraginta, aut paulo amplius millia passuum.

DE NAVMACHIA DOMITIANI.
EPIGRAMMA. XXIII.

SI QVIS ADES. Blanditur Domitiano de nauali pugna, quam aedit, Mones spectatores ne putent locum, in quo tanto ardore nauale praedium geri uidebant, uerum mare esse, nam et paulo ante ibi terra erat, et mox finito nauali bello, nulla amplius maris species erat futura. Constat sane Domitianum (ut Suetonio scribit) nauales pugnas aeditisse penes iustarum classium effosso, et circumstructo iuxta Tyberim lacu, et aliquando inter maximos imbres prospectasse. quod inferius notauit Martial. dum inquit, aspice quam densum tacite rum uellus aquarum, defluat in uultus Caesaris, inque sinus.

De Naumachia Domitiani.

Siquis ades longis serus spectator ab oris, Ne te decipiat ratisq; naualis Enyo, Non credis, spectes, dum laxent aequa Martem,
Cui lux prima sacri muneris ipsa fuit, Et par unda fretis, hic modo terra fuit, Parua mora est, dices, hic modo potus

AB ORIS LONGIS. A regionibus longe remotis. Ora quando sine aspiratione scribitur, cuiusque rei extremitatem significat. Virgilius. Et mecum ingentis oras evolvere belli. Hinc uestimentorum extrema ora dicuntur & regionum, ac terrarum fines. item ipsae regiones. idem, Arma, iurumque; cano, Troia. qui primus ab oris Italiam fato profugus, launina uenit littora. Ora etiam finis est, quo nauis ad terram ligatur. Lilius, in ipsis quoque trepidatum nauibus, dum ne hostes cum suis irrumperent, trahunt scalas, orasque, et anchoras ne in mollientibus mora esset, praecidunt. Quint. permittamus uela uentis, & oram soluentibus bene precamur. Hora uero cum per aspirationem scribitur, tempus significat. hoc est quaecumque aeternitatis partem, siue annum, siue diurnum, siue nocturnum spatium significat. Hinc quatuor anni tempora, hoc est Hyems uer. aestas. autumnus horae dicuntur. Itē partes ipsae in quas distinctus est dies, similiter horae uocantur. Haec principio duodecim instituta sunt, cuius ordinationis haec fuisse origo memoratur. Quodam tempore. Hermes trismegistus, cum esset in Aegypto sacrum quoddam animal Serapi dicatum, quod in toto die duodecies urinam fecisset pari semper interposito tempore, per XII horas diem diuidi debere coniecit. Exinde hic horarum numerus longo tempore custoditus est. Postea in XXIII horas diuisus est dies. item horam ueteres iuuentutis deam uocabant. Ennius. Te Quirine pater ueneror, horamque Quirini. Ab hora horologium deducitur, quasi horarum ratio. Quicquid enim quoquomodo horas indicat, horologium dicitur. Primus horologium solarium, in quo umbrae solis, quem Gnomonem uocant, umbra horas ostendit, inuenit Anaximenes milesius lacedaemone, ipsumque ἀπὸ τῆς σκιάς, hoc est ab umbra sciotericon appellauit, Roma multo secius contigit. Duodecim tabulis ortus tantum, & occasus solis nominabatur. Post aliquot annos adiectus fuit & meridies. Aetius consulis eum pronuntiabat, cum e curia interrostrata, & graecostasin solem perspexisset. A columna aenea ad carcerem inclinato sydere supremam horam pronuntiabat. Sed hoc serenitatis tantum diebus usque ad primum punicum bellum. Licet enim quidam scripserint primum L. Papyrium aedilem ad aedem Quirini, cum eam a patre suo uotam dedicaret, solarium horologium statuisse ante XII annos quam cum Pyrrho rege bellatum est, tamen neque facti horologii rationem, uel artificis significans, nec unde translatum sit, uel apud quem id scriptum inuenerint. At M. Varro primum horologium solarium in publico secundum rostra in columna statutum fuisse tradit bello punico primo a M. Valerio Messala Con. Catina in Sicilia capta deportatum anno urbis quadringentesimo, septuagesimo septimo. Nec eo gruebant ad horas eius lineae, ueruntamen ei annis nonagintanovem paruerunt, donec Q. Mar. Philippus, qui cum L. Paulo censor fuit, diligentius ordinatum iuxta posuit, quod munus inter censoria opera gratissime est acceptum. Sed tunc quoque nubilo tempore incerta horae fuerunt, usque ad proximum lustrum, quo tempore Scipio nascitur primus aqua horas diuisit aequae nocturnum, atque diurnum, idque horologium sub tecto dicauit anno urbis quingentesimo nonagesimo quinto. Mirum sane populum Romanum tandem indiscretam lucem habuisse. inuentum deinde horologium, quod nunc frequens cernitur, e tenuissimis arenis Aegyptiis. item e metallis rotis dentatis atque ponderibus partim umbilicis horas indicantibus, partim testantibus tintinnabulis. Quinetiam aliud horologii genus sine aliquo pondere, cui tantum torto calybe, neruisque arcuato, qui sese paulatim euoluens uice ponderum rotas uertit. item ab hora derivatur horoscopus, quod modo substantiuum est, si significatque caeli particulam, in qua ponitur

ab astrologis hora, in qua aliquid gestum est, notatio. Aure. ac per hoc si tam celeriter alter post alterum nascitur, ut eadem pars horoscopi maneat. paria cuncta quae, quae in nullis possunt geminis inueniri. Si autem sequentis tarditas horoscopus mutat, parentes diuersos quae, quos gemini habere non possunt. Modo adiectiuum, si significatque omne id, in quo horae notantur. Plyn. Vasa horoscopa non ubique eidem sunt usui, trecentis stadiis aut longissime etiam quingentis mutantibus semet uestibus. Horam a graeco dictam uolunt, nam & illi ὥρα uocant, nomen autem traxisse ἀπὸ τοῦ ὀρίων, quod terminare est. Mam. & extremitas cuiuscumque rei terminus est, et horae terminant tempora. Hinc & horicon horicon dicitur arcus, quo uisio terminatur. CUI LVX PRIMA SACRI MUNERIS IPSA FUIT. Qui ante hunc diem in urbe non fuisse. Ordo est, cui ipsa lux muneris sacri fuit prima. LVX. Dies. Proprie lux claritatem, siue splendorem significat. Quoniam autem dies clara est quemadmodum e contrario nox obscura, ponitur aliquando lux pro die, unde luce, & tenebris pro die, et nocte accipimus, quamuis prima luce, & primis tenebris, non primam diem, ac noctem, sed primam partem diei, ac noctis significat. Diamus etiam lux ad uerbialiter, sicut uesper. Lux ἀπὸ τῆς λύκος dicta est. λύκων enim ueteres graeci appellant primam lucem, quae praecedit solis exortu. Home. ἄλλο δ' ἀπὸ ἁλλων λύκωνι τὴν αὐτοτόξω, hoc est Apollini, qui generat exortu suo lucem. λύκων autem a sole nomen accepit, qui λύκος dicitur, unde antiquum uetustissimi graecorum λυκοβάρτα appellabant, quasi ἀπὸ τοῦ λύκου βάρτο μύρον, hoc est a sole dimensum. Sole autem λύκων uocari etiam lycopolitana Thebaïdas ciuitas testimonio fuit, quae pari religione Apollinem, et lupum coluit, qui graeco λύκος dicitur in utroque sole uenerans, quod hoc animal rapit, & consumit omnia in modum solis, plurimumque oculorum acie cernens tenebras noctis euincit. A lyco, hoc est lupum lycium Apollinem dictum Clearches affirmat, quod sicut lupi pecora rapiunt, ita ipse quoque humorem haurit radijs. Antipater uero lycium nuncupatum scribit ἀπὸ τοῦ λυκοβάρτου πάντα φασί οὐτος ἡ λυκός, hoc est omnia albescant sole dilucente. Quidam tamen λύκος, hoc est lupum a lyce, hoc est a prima luce, de qua diximus, quae & lycophos nuncupatur, appellatum existimant, quoniam hoc genus ferarum maxime id tempus aptum rapiendo pecori obseruat, quo post nocturnam famem ad pastum stabulis expellitur. Eadem ratione lynceum quoque, qui ex luporum ceruiciorum genere est, appellatum existimant, quem putant montium quoque coeua uisu penetrare. Hinc lyncei oculi dicti, qui acuta acie sunt, & Lyncurium gemma, de qua superius locuti sumus, e lyncei urina coacta. Ouid. E quibus, ut memorant, quicquid uersat remisit, uertitur in lapides, & congelat acre tacta. Lynx rex Scythiae fuit, qui missum a Cerere Triptolemo, ut hominibus frumenta monstraret, susceptum hospicio quo in se gloriam transferret, occidere cogitauit, ob quod irata Ceres eum in lynceum conuertit, feram uarij coloris. Virg. Machlose te gemine lyncei. A lux luco deducitur, hoc est splendo, lucem facio. A quo lucerna notum instrumentum, quae graeco lychnis uocatur. idem. dependent lychni laquearibus aureis. Hinc elychnium uocamus, quod lucernis adhibetur ad lumen praestandum, quemadmodum supra diximus. Plyn. & medulla eius elegantium lucernarum elychnia fiunt. est autem lucerna, aut simplex, hoc est unam tantum partem ex porrectam habens, et unum elychnio contenta, quae cubicularia dicitur. Martia. Dulcis conscia lectuli lucerna, Quicquid uis factas licet taceo. Aut Di myxos, ad duo elychnia ferenda. aut trimyxos, ad tria. aut polymyxos, ad plura.

lymyxos, ad plura. De lucerna polymyxos Marti. Illustrē cū
 tota meis conuuiua flammis, Totq; geram myxos, una lucerna
 uocor. Extat græcū epigrāma, in quo ἡμοσι μύξων, hoc
 est uiginti myxorum mentio fit. ἔμὴ ναῖος πικρῆς ἰσοσι
 μύξων λυχρῆς ἰσοσι δὲ πλουσιον, hoc est me Canope Cri-
 tiae filia deo dicitur lucernam uiginti myxos gerentem diuicē.
 Myxa apud græcos proprie humor dicitur ē naribus fluens.
 Vnde ἔμύξων uicōsus appellatur, hoc ē naris humor
 re sordidas habens. μύξων uero naris appellatur. Ex
 hoc myxa etiam, ἔμυxos pars lucernæ prominens uocatur,
 ex qua profertur eclyphnium, quasi ex naribus mucus. Hinc
 græca quidem, quoties uolunt eclychniū produci, ut luceat cla-
 rius, προμύξων τὸν λυχρὸν dicunt. Nostri uero emungere
 lucernam. Plau. lychnium emunge parum per, ut uideat anus
 ubi pedes ponat. Est ἔμυxos militaris lucerna, cuius Theopompus
 comicus mentionem facit, diciturq; obeliscolychnos, quod ueluti
 i pyramide, siue obelisco sita sit. Sunt etiam Lychni siue lu-
 cernæ, pensiles in delubris arborum modo mala ferentium lu-
 centes, qualis fuit in templo Apollinis Palatini, quem Alexan-
 der Thebarum expugnatione captum in cyma æolica asia ur-
 be ei deo dicitur. A lucerna sit diminutiuum lucernula. itē
 a luceo lucidus, hoc est clarus. perspicuus. A quo lucido uer-
 bum, illustro. ἔμυxos aduerbium clare. perspicue. item com-
 paratiua corū, ac superlatina lucidior. lucidissimus. lucidius.
 lucidissime. item a luceo lucentia sydera dicuntur. ἔμυxos
 quicquid aliunde lucem habet, ἔμυxos, quod per se lucet.
 ἔμυxos, de quo supra diximus. Vnde lucar ergo, quæ i
 lucas fiebat. ἔμυxos pecunia, quæ in luce erat data. ἔμυxos
 atria fuit, quæ Romani siciebant i luce, qui per magnus erat
 inier uiam salariam, ἔμυxos, pro eo quod uicti a gallis sic
 gentes e prelio ibi se occultauerant. ἔμυxos uerbu,
 quo ueteres utebantur pro eo quod est mente erro, quasi in luce
 deorum aliam occorro. Plau. Quid hoc noui est? ob lucum iasse
 me puto. Et interlucor, quod est ramos seu plantas inutiliter pu-
 lantes cum interuallo resco. A quo interlucatio. Plyn. iter
 lucatio arboribus prodest sed omnium annorum trucidatio i
 utilissima. Et Lucæus iupiter, quod eū lucas esse causam cre-
 debant. Et luana, quæ parui præest, quod in lucem ferat. itē
 a luce lucas prænomen eius, qui primus ita uocatus est, quia
 oriente luce natus est. ἔμυxos. ἔμυxos similiter. itē Lu-
 cæus Ardeæ rex, qui auxilio fuit Romulo aduersus Tatium
 bellanti. Vnde lucæus appellati pars terrij populi Romani. et
 Luceria urbs Apulia. ἔμυxos etiam propriū nomen. Lu-
 camones etiam propter insaniam quidam homines dicti, quod
 ea loca ad quæ uenissent, festia facerēt. ἔμυxos comedī a duce suo
 lucamone appellati, qui postea lucerenses dicti sunt. item lu-
 cas quasi luce carens. Lucum enim altero oculo orbem uoca-
 uim, quem ueteres cœclitem dicebant, Vnde Cyclopes qui Sici-
 liam habitasse dicuntur, unum tantum oculum in fronte ha-
 bentes, Cœclites dicti. ἔμυxos Horatius Patritius Romanus, quod
 oculum unū in prælio amisit, Cœclites cognomen adeptus est.
 Nam peti dicuntur, qui alterum oculum minorem habent, lu-
 cinum uero appellamus, cui parui utriusq; ocelli ἔμυxos uisus.
 Strabonem, qui oculos habet distortos. A gbus strabonū.
 ἔμυxos, ἔμυxos cognomina fluxere. item elucis
 dicitur, quasi extra lucem. Si significat autem languidum semi-
 somnum, uel (ut alij uolunt) allucinatorem, ἔμυxos amarum ama-
 torem. siue halonem, hoc est externo uino languentem contuo-
 li oculi sunt in angustum coacti conuulsi palpebris, a cō-
 tuendo, hoc est simul aspiciendo appellati. Lucifer stella, de qua
 supra locuti sumus. A qua lucam populi iter campaniam, bru-
 numq; quod corū regio sita sit ad partem luciferæ stellæ, uel

quod loca ætheria sint, hoc est multæ lucis, uel a lucio ducē.
 hæc stella ἔμυxos dicitur. Vir. Aut cum sole nouo terras irro-
 rat eous. item Lucanus ad lucem spectans. A quo antelucan-
 nus. ἔμυxos antelucor, de quibus supra diximus. Et
 luculentus, luce plenus. A quo luculente aduerbium, hoc est
 clare. splendide. ἔμυxos luculentior. luculentissimus. luculentius.
 luculentissime comparatiua, superlatiuaq; ἔμυxos luculentitas
 splendor. Cælius. Vide luculentitatem eius ἔμυxos magnificentiam.
 Et lucifuga, qui fugit lucem. ἔμυxos lucigena, luce genitus. ἔμυxos
 lucifico. A quo elucifico, lucido. clarifico. Laberius. Si ato sil-
 gentis splendore pecunie uolo elucifacere exitum ætatis meæ.
 Et noctilucæ, de quo supra diximus, quod nocte luceat. ἔμυxos lu-
 cubro uigilo. ἔμυxos lucubratio uigilia. item opus quod lucubran-
 do fit, quia hæc ad lucernam fieri solēt. Cuius diminutiuum
 est lucubratiuncula. ἔμυxos lucosus, qui interdum nihil, uel per sa-
 tis uidet, meliusq; sine lucerna, quàm cum lucerna. Varro. Ve-
 sperere uero uidere, quos appellat lucosus. idem. Aedepolis cæ-
 cius non lucosus est. ij a græcis nyctilopes appellantur, ἔμυxos mor-
 bus huiusmodi latine lucio dicitur. Plyn. Sanguine hirci sana-
 ri lucosus putant. Nyctilopas uocant græci. ἔμυxos lumen, quasi
 lucimen. A quo luminoso, hoc est clarum. Cicero. Cū sint ma-
 xime luminose, ἔμυxos quasi iactuose partes duæ. Et luminoso
 aduerbium. ἔμυxos illumino, quod significat clarifico illustro. a
 quo illuminatio. illustratio. ἔμυxos relumino. lumen reddo. item a
 luceo fit illuceo. A quo illucesco. id est lucem emitto. ἔμυxos pel-
 luo, per medium translucio. Plau. Pellucet quasi laterna puni-
 ca. a quo pellucidus, ἔμυxos perlucide, ἔμυxos pollucio, quasi porro, hoc
 est ualde, siue longe luceo. Pollucere enim dedicare est, quod is
 qui talia facit, longe luceat ob lumina sacrificiorum. idem. Ve-
 decimam partem Herculi pollucæ. Neuius. Qui decimas par-
 tes, quantum alieni fuit, polluxit tibi. ἔμυxos diluceo. clareo. a
 quo dilucidus clarus. Dilucide clare. Diluciditas, claritas. ἔμυxos dilu-
 culum aurora, quasi parua diei lux. A quo diluculo aduerbi-
 um, hoc est summo mane. ἔμυxos dilucescit usarpamus pro eo, quod
 est dies fit. Plau. etiam ἔμυxos alij quidam diluculascit scripserunt
 pro eo, quod est dilucescere incipit. item reluceo splendorem red-
 do. Colluceo, simul luceo. item collucio, quod ueteres usarpabāt,
 cum prophana syluæ rami deciderentur officientes lumini.
 Subluceo, paruum lucem emitto. a quo sublucidus. ἔμυxos subluci-
 de. Præluceo ante luceo. Circumluceo notæ significationis. ἔμυxos
 allucior, quod proprie significat erro, quasi ad lucē perueni-
 re nitor nec possum. Vteres tamen allucinari usarpauerunt pro
 dissolui, ἔμυxos obstupesce. a quo fit allucinato, quasi obstupe-
 factio quædam, ἔμυxos inconstantia, atq; incertitudo mentis. V ar-
 ro. Et assidue ofat. item uidit, atq; illius quidem delicatissimas
 mentis ἔμυxos corporis allucinationes. Fuerunt tamen qui allucina-
 tari ἀπὸ τοῦ ἀλλεῖν, quod dissoluere est, dictum puta-
 uerūt, sed nimis aspera, ac curiosa deriuatio uidetur, i re præ-
 fertim clara atq; aperta. Quidam hallucinor cum aspiratio-
 ne scribūt quemadmodū lachrymas. se pulchrum. abentum.
 uehemens. inchoare. honer. a. honustum, nulla alia ratione, nisi
 ut firmitas, ἔμυxos uigor uocis, quasi quibusdam neruis additis in-
 tendatur. Lumina etiam pro oculis frequentissime usarpant
 poetæ. Lucem facere dicuntur Saturno sacrificantes. id est capi-
 ta detegere. Lucunter genus est panis pistori. Lucretilis mons
 in sabinis. SACRI MVNERIS. Sacri ludi, quasi
 a deo exhibiti. Quicquid enim deorum habetur, uel quicquid
 dijs destinatum est, sacrum uocatur. ENYO NAVA-
 LIS. Pugna naualis. Enyo enim a græcis bellona dicitur,
 quæ belli dea est. Vnde ἐνυάλιος, hoc est enyalis pro bel-
 licofo usarpatur. Enyalis etiam bellonæ filius est, hoc est
 ἐνυός ἵος, huic deæ sacerdotes eius, nō alieno, sed suo cruore